

Arrest

nr. 340 626 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VOS *loco* advocaat C. MANDELBLAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op [...] april 2003 geboren bent te Luanda, Angola. U beschikt over de Angolese nationaliteit, behoort tot de Bakongo etnie en bent Pentecostal qua religie. U studeert er verpleegkunde en volgt er een opleiding informatica en Frans. Verder werkt u er korttijdig in een bloemenwinkel.

Uw moeder, T. L., werkt als kuisvrouw voor generaal S.B.. U, uw broer en zussen zijn er kind aan huis en komen er regelmatig langs om te eten. Uw contact met S.B. is tot dan toe oppervlakkig. Op één van zo een momenten, in juli 2024, neemt hij u bij zich en vertelt u dat u alles kunt krijgen wat u wilt in ruil voor seks. U weigert dit. Hij wordt boos en loopt weg.

Op een dag in augustus 2024 bent u thuis aan het koken wanneer de deur open gaat en bewakers van S.B. u meenemen. U wordt naar een appartement in Kilamba gebracht. S.B. is daar aanwezig en tracht u te overhalen om zijn maîtresse te worden door te beloven dat hij het leven van uw familie zal verbeteren als u seks met hem heeft. U weigert dit. Hij verkracht u. Na afloop wordt u opgehaald door een bewaker. Hij stopt u geld toe en zet u af aan een taxiplaats. U vertelt hier thuis niets over. U tracht klacht in te dienen bij de politie, maar ze weigeren deze aan te nemen vanwege de positie van S.B.. Het voorval herhaalt zich nog een tweede keer diezelfde maand. Ditmaal wordt u opgehaald door zijn bewakers in de omgeving van uw school. Wanneer u thuiskomt, vertelt u dit aan uw moeder en vader. Aanvankelijk is uw vader boos, maar nadien vertelt hij dat hij met S.B. zal praten om de situatie uit te klaren. Wanneer hij van dat gesprek terugkeert, zegt hij dat u met de man moet huwen. U heeft reeds seks met hem gehad en hij zal een mooie bruidsschat betalen.

Zowel u als uw moeder verzetten zich tegen de mening van uw vader. Wanneer uw vader blijft aanhouden, neemt u moeder contact op met uw oom J. L.. Hij tracht uw vader van gedachten te doen veranderen, maar dit is tevergeefs. Uit angst voor het huwelijk duikt u vanaf september 2024 onder bij uw oom J. L.. Op een dag vertelt uw oom dat u naar Europa zult reizen voor uw veiligheid. Op 09 januari 2025 reist u met meneer R., een contactpersoon van uw oom J. L., naar Lufu. Op 10 januari 2025 komen jullie aan in Congo. Aan de hand van een vals paspoort reist u op 11 januari 2025, in het gezelschap van meneer R., per vliegtuig naar België. Op 12 januari 2025 komen jullie aan in België. De volgende dag, op 13 januari 2025, dient u een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 januari 2025 wordt het huis van uw oom J. L. overvallen door bandieten. Hij komt hierbij te overlijden. Uw moeder vermoedt dat uw oom werd gedood op bevel van S.B.. Ze vlucht hierom met uw broer en zussen naar de provincie Bengo.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Angolese identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U vertelt dat u de dag voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS een kijkoperatie heeft gehad voor de maagpijn die u heeft. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud klaagt u over zowel maag – als keelpijn. Desondanks geeft u aan dat u in staat bent om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan. U wordt geïnformeerd over de mogelijkheid om bijkomende pauzes te vragen indien nodig. Er wordt standaard een pauze genomen tijdens het persoonlijk onderhoud. Na die pauze wordt afgetoetst hoe u zich voelt waarop u antwoordt dat u zich in staat voelt om verder te gaan. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud geeft u aan dat alles goed is verlopen. Bij het schetsen van de situatie waarin u zich bevindt, wordt u ook enkele keren emotioneel. Er wordt u de tijd geboden om de rust te komen en uw verhaal op uw eigen tempo te vertellen [notities van het persoonlijk onderhoud op 06 augustus 2025 (verder: NPO), p. 2 – 3, 17, 25].

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u bij terugkeer naar Angola vervolgd zult worden door generaal S.B.. U werd immers tweemaal door hem verkracht en bent hem weten te ontvluchten door Angola te verlaten. Verder vreest u dat u geen woonplaats meer zult hebben in Angola. Uw ouders zijn uit elkaar. U bent uw ouderlijk huis ontvlucht nadat uw vader u dwong tot een huwelijk met generaal S.B. nadat u hem vertelde dat u tweemaal door hem werd verkracht. Uw moeder woont inmiddels in de provincie Bengo (notities van het persoonlijk onderhoud op 06 augustus 2025 (verder: NPO), p. 12, 16, 18 - 20).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaalde in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De geloofwaardigheid van de door u voorgestelde vervolgingsfeiten wordt immers volledig ondergraven door een brede waaier aan omissies, inconsistenties en tegenstrijdigheden doorheen uw verklaringen.

*Zo is het opvallend dat u doorheen uw verklaringen bij DVZ niets vertelt over het overlijden van uw oom J. L., die u heeft geholpen om Angola definitief te verlaten. Nochtans zou hij overleden zijn op 30 januari 2025, ongeveer vijf maanden voor desbetreffend gesprek bij DVZ heeft plaatsgevonden, en is dit zogenaamd de directe aanleiding geweest voor het verhuizen van uw moeder en uw broer en zussen naar de provincie Bengu. Uw moeder gaat er immers van uit dat uw oom werd vermoord door bandieten in opdracht van generaal S.B., omdat u er door zijn toedoen in bent geslaagd om de generaal, en Angola in het algemeen, te ontvluchten (NPO, p. 4, 11 – 13, 16, 24; zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24 juni 2025). U tracht deze vergetelheid te ontcrachten door te stellen dat u dit bij het vertellen van uw verhaal bij DVZ als onbelangrijk achtte (NPO, p. 4), **wat absoluut niet serieus te nemen is aangezien het overlijden van uw oom de kern van uw relaas op verschillende vlakken raakt en u de opdrachtgever van de moord op uw oom, namelijk generaal S.B., zelf als centrale vervolgingsactor naar voren schuift.***

U zou bovendien na de gebeurtenissen die u heeft meegemaakt drie of vier maanden, van september tot november, ondergedoken hebben gezeten bij diezelfde oom (NPO, p. 14, 20), maar vertelt hier niets over wanneer bij DVZ wordt gevraagd om uw woonplaatsen in Angola tot het moment dat u het land definitief heeft verlaten te overlopen (zie verklaring DVZ, d.d. 24 juni 2025, p. 6, vraag 10). Bovendien strookt de periode dat u bij hem zou hebben verbleven niet met de datum waarop u Angola zou hebben verlaten, namelijk 09 januari 2025. Het ene moment verklaart u dat u van september tot en met november bij hem heeft verbleven, en het andere moment verklaart u dat u de laatste nacht in zijn huis heeft doorgebracht op 09 januari 2025 (NPO, p. 14 - 15; verklaring DVZ, d.d. 24 juni 2025, p. 12, vraag 33).

Bovenstaande fundamentele omissies en inconsistenties met betrekking tot uw oom J. L., dewelke een belangrijke rol speelt in uw asielrelaas, vormen dan ook de eerste elementen die de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging ondermijnen.

Niet alleen over de nasleep van de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt in Angola, maar ook over die feiten zelf bent u tegenstrijdig in hetgeen u verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS in vergelijking met uw eerdere verklaringen bij DVZ.

U bent met name niet alleen incoherent over de chronologie van de gebeurtenissen die u ertoe hebben aangezet om Angola te verlaten, maar ook over het eigenlijke verloop van die gebeurtenissen an sich, hetgeen het doorleefde karakter en dus ook de geloofwaardigheid van uw relaas opnieuw ondermijnt.

Zo kadert u de verkrachtingen aanvankelijk binnen het huwelijk dat u werd opgedrongen door generaal B. en uw vader terwijl u het gedwongen huwelijk tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS als gevolg van de verkrachtingen plaatst. Wanneer u bij DVZ wordt gevraagd voor het uiteenzetten van de feiten die u ertoe hebben aangezet om Angola te verlaten, vertelt u immers dat generaal B. uw vader aansprak met de boodschap dat hij u leuk vond en met u wilde trouwen. Hij sprak u ook persoonlijk aan met de boodschap dat u ooit zijn vrouw zou zijn. Wanneer u dit weigerde, werd u op verschillende tijdstippen door hem verkracht. Nadien opperde uw vader dat het beter zou zijn dat het huwelijk alsnog zou plaatsvinden aangezien jullie reeds seks hadden gehad (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24 juni 2025, vraag 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelt u daarentegen dat jullie huwelijk voor de eerste keer besproken zou zijn tussen generaal B. en uw vader, nadat de verkrachtingen zouden hebben plaatsgevonden (NPO, p. 12, 18 – 21).

Bij DVZ verklaart u dat generaal B. u een eerste keer bij hem thuis benaderde met de stelling dat u ooit zijn vrouw zou worden. Hij deed dit op een moment dat u op vraag van uw moeder spullen bij hem thuis ging ophalen voor het avondeten. Uw moeder werkte als huishoudster voor de generaal, maar was niet aanwezig toen u de spullen daar ging ophalen (vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24 juni 2025, vraag 3.5) Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS meent u dan weer dat een huwelijk nooit ter sprake is gekomen tussen jullie beide. U bent zelf in totaal drie keer persoonlijk in contact gekomen met de generaal waarvan hij u de eerste keer bij hem thuis benaderde met de stelling dat u hem alles kon vragen (zoals een nieuwe telefoon of een nieuw kapsel) in ruil voor seks. Hij nam u daarbij apart terwijl uw moeder, broer en zussen in de keuken waren.

De twee andere keren dat u met hem in contact zou zijn gekomen, waren wanneer de verkrachtingen zouden hebben plaatsgevonden – in zijn andere woning te Kilamba. Ook daar kwam een huwelijk nooit ter sprake. Hij wou enkel en alleen seks (NPO, p. 18 - 19, 21 – 22).

Wat betreft de verkrachtingen an sich verklaart u bij DVZ dat dit de eerste maal plaatsvond in juli 2024 nadat de generaal u kwam ophalen van school (vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24 juni 2025, vraag 3.5), maar tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat beide verkrachtingen plaatsvonden in augustus

2024. Dat u na school werd opgewacht door de bewakers van generaal B. plaatst u op het CGVS als context van de tweede verkrachting. De eerste verkrachting vond – in tegenstelling tot uw verklaringen bij DVZ – plaats wanneer u thuis aan het koken was voor u naar school vertrok en de bewakers van generaal B. daarbij uw huis binnenvielen met de boodschap dat de generaal u wou spreken (NPO, p. 14, 18 – 19, 21 – 23). Bovendien is het bijzonder opmerkelijk dat u elk van de verkrachtingen in de schoolcontext plaatst (NPO, p. 18 – 19, 21 – 22) terwijl ze in augustus zouden hebben plaatsgevonden. Uit de landeninformatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier blijkt immers dat de zomervakantie in Angola officieel op 31 juli begint, maar voor het merendeel van de leerlingen (uitgezonderd de graden die provinciale examens afleggen: 6e, 9e en 12e graad) de zomervakantie reeds eind juni van start gaat. Dit is ook het geval in 2024, het jaar waarin u uw 11e graad heeft stopgezet omwille van de door u geopperde problemen (NPO, p. 9), **wat bijgevolg de geloofwaardigheid van uw relaas nogmaals ondermijnt.**

Geconfronteerd met bovengenoemde tegenstrijdigheden meent u dat uw gedachten destijds nog niet in orde waren, maar dat u nu heeft verteld hoe alles werkelijk is verlopen. Uw advocaat beaamt uw uitspraak en voegt eventuele taalproblemen bij DVZ toe als verklaring voor deze tegenstrijdigheden. Deze uitleg is echter niet afdoende om dergelijk essentiële tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op de kern van uw relaas, recht te zetten. Te meer daar u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS nog zei dat bij DVZ alles goed verlopen is en dat er slechts één element ontbrak, namelijk het overlijden van uw oom J. L. (zie supra) (NPO, p. 3 – 4, 24).

Tot slot is het zeer opvallend dat **generaal S.B. nergens terug te vinden is in de bronnen die ter beschikking staan van het CGVS, te meer daar u beweert dat het een man is met heel veel invloed in Angola** (NPO, p. 16, 22). Wel kon een man genaamd S. B. worden teruggevonden. Deze persoon is echter geen generaal, noch werkzaam bij de politie (NPO, p. 4, 16, 22 - 23), maar wel een prominente ondernemer in Angola. Zo was hij de eigenaar van voetbalclub Progresso da Lunda Sul, is hij betrokken in de diamantenhandel en breidde hij zijn investeringen uit naar onder andere het hotelwezen, autoverkoop (via "Organização S. B."), transportmiddelen (inclusief vrachtwagens en vliegtuigen) en bouwprojecten (zie blauwe map in administratief dossier).

Deze veelheid aan omissies, inconsistenties en tegenstrijdigheden leidt ertoe dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u gestelde vervolgingsfeiten, noch aan de verkrachtingen die u zou hebben meegemaakt noch aan het huwelijk met generaal B. dat u zou worden opgedrongen.

Wat betreft uw stelling dat u niet kan terugkeren naar Angola, omdat u er geen plek heeft om te wonen (NPO, p. 16; vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24 juni 2025, vraag 3.5), dient te worden vastgesteld dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u onvoldoende zelfredzaam bent om er een eigen leven op te bouwen. U bent tot uw 20 jaar naar school gegaan in Angola, wat door u gelijkgesteld wordt aan de 11e klas, en studeerde er verpleegkunde. Verder heeft u nog enkele bijkomende opleidingen afgerond, namelijk Frans en Informatica, en heeft u gedurende drie maanden in een bloemenwinkel gewerkt (NPO, p. 9 – 10). Verder geeft u blijk van een familiaal en sociaal netwerk waarop u kan terugvallen. Uw ouders, broer en zussen verblijven elk in Angola. De vraag kan worden gesteld of uw ouders daadwerkelijk gescheiden, en aldus apart gaan wonen zijn. U verklaart immers dat uw ouders reeds lange tijd een slechte relatie hebben gehad, maar dat het opdringen van een huwelijk tussen u en generaal B. de doorslag heeft gegeven voor hun scheiding. Nu onder meer aan dit laatste geen geloof wordt gehecht, kunnen ook vraagtekens worden geplaatst bij de huidige relatiestatus van uw ouders, en dus de gezinssituatie waar u naar zou terugkeren. U behoort verder tot een kerkgemeenschap waarbinnen u vriendinnen en een peter heeft. Eén van uw vriendinnen binnen de kerkgemeenschap, Rita, ziet u ook daarbuiten. Jullie zitten bijvoorbeeld ook samen op school (NPO, p. 7 – 11). Ook hier in België blijkt u in staat om nieuwe contacten te leggen (NPO, p. 6). **Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat u in Angola niet op eigen benen zou kunnen staan, te meer daar u niets blijkt te vrezen van uw vader of de door opgeworpen generaal.**

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Uw Angolese identiteitskaart ondersteunt enkel en alleen uw werkelijke identiteit, en is aldus niet in staat bovenstaande appreciaties te wijzigen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u de overlijdensakte van uw oom J. L. te zullen doorsturen hetgeen u nalaat te volbrengen binnen de afgesproken termijn.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 20 augustus 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In het enig middel worden de volgende schendingen aangevoerd: “Schending van art. 1 van de Vluchtelingenconventie van 28/07/1951 en van art. 48/3, §2 en 48/4 en 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet houdende de toekenning van het statuut van Vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus, en miskening van de zorgvuldigheidsplicht en van art. 62 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980”.

Verzoekster zet het middel als volgt uiteen:

“1. Tegenpartij acht verzoekster ongeloofwaardig en verwijt haar dat zij onvolledig was in haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot het overlijden van haar nonkel J.L.. Tegenpartij stelt dat het ongeloofwaardig is dat verzoekster dit element niet vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken en meent dat dit element de kern van het relaas van verzoekster op verschillende vlakken raakt en de vermeende opdrachtgever van de moord op de oom van verzoekster ook de centrale vervolgingsactor is van verzoekster.

De omissie van verzoekster is geenszins ingegeven door kwade trouw, maar wel door haar wens om zo goed als mogelijk mee te werken aan het onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster wenst te benadrukken dat zij, in haar opzicht, om goede redenen geen verklaringen had afgelegd omtrent het overlijden van haar oom. In de eerste plaats was het zo dat zij op het ogenblik van haar eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkel stuk kon voorleggen dat de dood van haar oom zou staven. Ze vreesde dat als ze verklaringen zou afleggen met betrekking tot zijn overlijden dit alleen extra vragen en twijfel zou doen rijzen, en zij vreesde dat dit haar verzoek om internationale bescherming niet ten goede zou komen. Daarnaast is verzoekster tot op heden ook niet zeker over de ware toedracht van het overlijden van haar oom. Verzoekster vermoedt, net zoals haar moeder, dat J.L. om het leven werd gebracht door bandieten die door S.B. werden gestuurd. Echter was en is zij hier niet zeker van. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft zij het overlijden van haar oom niet vermeld omdat zij niet wilde dat zij verklaringen zou afleggen die ze nadien zou moeten herzien omdat ze niet waarachtig zouden blijken als zou blijken dat haar oom door ‘gemeenrechtelijke’ bandieten om het leven werd gebracht toen hij werd overvallen in zijn huis. Om die redenen – met name dat zij geen bewijs kon aanbrengen alsook vanwege de onzekerheid omtrent de ware toedracht van zijn overlijden – heeft verzoekster beslist in eerste instantie bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn overlijden. Op dat moment was het immers niet zeker dat dit verbonden was met haar vrees tot vervolging én zij kon geen bewijs aanbrengen. Nadien, op aanraden van haar raadvrouw, werd verzoeker erop gewezen dat het in haar uiterste belang is om volledige verklaringen af te leggen omtrent Angola, waarna zij bij het Commissariaat-generaal wel dieper is ingegaan op het overlijden van haar oom.

Hiermee verbonden wenst eveneens te verduidelijken dat zij inderdaad, zoals ook haar verklaringen luiden, vanaf midden september 2024 ongeveer 3 à 4 maanden bij haar oom verbleven heeft.

In de notities van het persoonlijk onderhoud lijkt er sprake te zijn van een interne inconsistentie in de verklaringen van verzoekster. Enerzijds verklaarde dat zij tot november daar verbleef. Doch anderzijds spreekt zij over een periode van 3 à 4 maanden – waardoor haar verblijf sowieso later eindigde dan in november 2024 – en ook zei dat zij bij haar oom verbleef tot haar vertrek begin januari 2025. Die beide verklaringen, met name dat zij er vanaf september minstens 3 à 4 maanden verbleef en er ook bij haar oom verbleef vlak voor zij het land verliet zijn wel consistent en doet zij ook meerdere keren tijdens haar persoonlijk onderhoud (NPO, p. 14-15, 20). Zij heeft zich simpelweg vergist van datum, en wanneer zij haar verblijf chronologisch toelicht dan zijn haar verklaringen wel degelijk consistent. De minimale inconsistentie waarvan sprake kan niet bijdragen tot het vaststellen van de ongeloofwaardigheid van verzoekster in dit kader.

Verzoekster heeft het verblijf bij haar oom niet vermeld als een van haar laatste verblijfplaatsen in Angola omdat zij hier enkel ondergedoken zat. Zij ging niet naar buiten, zij zag toen niet langer haar vrienden en slechts heel af en toe haar familie – in het bijzonder haar moeder, zij ging niet naar school... . Toen verzoekster ten tijde van het eerste interview gevraagd werd naar haar laatste verblijfplaatsen, vanaf haar geboorte tot haar vertrek uit het land, meende zij dat haar onderduikadres bij haar nonkel niet vermeld moest

worden omdat dit niets anders dan een plaats om zich te verstoppen was. Om die reden heeft verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken het onderduikadres van haar nonkel niet vermeld.

Verzoekster betreurt ten eerste dat ten gevolge van haar verklaringen met betrekking tot haar nonkel en haar verblijf bij haar nonkel enige twijfel is ontstaan met betrekking tot de waarachtigheid van haar verklaringen. Echter moet, gelet op de aangehaalde motivering voor haar verklaringen, besloten worden dat het asielrelaas van verzoekster met betrekking tot haar oom niet langer kan worden geacht ongeloofwaardig te zijn. Hierna wordt bovendien verder ingegaan op de overige verklaringen van verzoekster die de geloofwaardigheid van haar asielrelaas en haar vrees tot vervolging aantonen.

2. Tegenpartij stelt dat verzoekster incoherent is over de chronologie van de gebeurtenissen die haar ertoe gebracht hebben Angola te verlaten maar ook over het eigenlijke verloop van die gebeurtenissen an sich, hetgeen, aldus tegenpartij, de geloofwaardigheid van haar asielrelaas verder ondergraaft.

Tegenpartij stelt dat verzoekster de verkrachtingen aanvankelijk binnen het huwelijk gekaderd zou hebben. Dit is niet waar en betreft een foutieve interpretatie van haar verklaringen.

In de eerste plaats moet erop gewezen worden dat de initiële verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken geenszins op chronologische wijze werden gegeven en de wijze waarop haar verklaringen werden neergeschreven en verzoekster klaarblijkelijk werd bevraagd ook niet toelaat enige chronologie in haar verklaringen vast te stellen. Het was beter geweest mocht verzoekster, ten tijde van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op een meer gestuurde wijze gevraagd zijn haar verklaringen af te leggen, daar dit tegenpartij mogelijks beter in staat had gesteld zijn onderzoeksplicht na te komen. Het antwoord van verzoekster op vraag 5 van de CGVS-vragenlijst moet op volgende wijze worden gelezen: [citaten van verklaringen en uitleg]

Verzoekster heeft zich ongelukkig uitgedrukt, en het is betreurenswaardig dat haar verklaringen geen chronologie in zich dragen. Dit heeft ervoor gezorgd dat er enige verwarring is ontstaan met betrekking tot haar asielrelaas en vanaf wanneer er gesproken werd over een huwelijk tussen haar vader en S.B.. Echter is het zo dat verklaringen van verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet tegenstrijdig zijn met die bij het CGVS, maar die verklaringen bij de DVZ louter chronologie ontberen. Het asielrelaas van verzoekster kan om die reden ook niet tegenstrijdig worden bevonden.

Wat betreft de tegenstrijdigheid is tegenpartij bovendien zelf niet geheel eenduidig, mogelijks zelfs tegenstrijdig in de bestreden beslissing, hetgeen nogmaals een indicatie vormt de ambiguïteit die vervat zit in de verklaringen van verzoekster zoals die bij de Dienst Vreemdelingenzaken werden neergeschreven. Enerzijds stelt tegenpartij dat verzoekster aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken de verkrachtingen zou hebben gekaderd binnen het huwelijk dat haar opgedrongen werd. (zie bestreden beslissing, p. 2, laatste paragraaf, eerste zin). Iets verder in de bestreden beslissing stelt tegenpartij dan weer dat S.B. verzoekster verschillende malen aansprak met als boodschap dat zij ooit zijn vrouw zou worden, wat verzoekster weigerde, en dat zij daarna tweemaal werd verkracht. Van een huwelijk voorafgaand aan de verkrachtingen is dan ook geenszins sprake. Bovendien stemmen de verklaringen van verzoekster zoals die bij de Dienst Vreemdelingenzaken werden gegeven wel degelijk overeen met haar verklaringen bij de CGVS, waar zij verklaarde dat S.B. haar verschillende malen aansprak met de boodschap dat hij een seksuele relatie met haar wilde en dat hij wilde dat ze zijn minnares zou worden, hetgeen verzoekster weigerde, waarna ze tweemaal werd verkracht. De beweerde inconsistentie kan niet langer worden volgehouden en vormt dan ook geen grond om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekster.

Een andere inconsistentie waar tegenpartij naar verwijst is het moment waarop er reeds gesproken zou zijn over een huwelijk. Verzoekster meent dat haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken in de eerste plaats mogelijks op een incorrecte wijze werden geïnterpreteerd of vertaald, daar zij meent bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit verklaart te hebben dat er reeds voordien al contact zou zijn geweest tussen zichzelf, haar vader of S.B. omtrent een voorgenomen huwelijk. Dit stemt immers geenszins overeen met de feiten. Haar verklaringen moeten ook in die zin geïnterpreteerd worden: zo stelde ze bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat S.B. haar een eerste keer benaderde bij hen thuis met de stelling dat 'zij ooit zijn vrouw zou worden', aldus de verklaringen van verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Tegenpartij begrijpt deze frase als een eerste gesprek tussen S.B. en verzoekster over een huwelijk tussen hen beide. Echter verwees verzoekster hiermee niet naar het feit dat S.B. een huwelijk met haar zou gewild hebben op dat moment – hij was immers al getrouwd – maar wel naar het gegeven dat hij wilde dat zij 'een vrouw' van hem zou worden. S.B. verwees hier naar de start van een relatie waarbij verzoekster de minnares van B. zou zijn. Geenszins kan dit gezien worden als een eerste gesprek over een huwelijk tussen beiden.

Tegenpartij stelt tot slot dat het opmerkelijk is dat geen informatie met betrekking tot generaal S.B. kon worden gevonden in de bronnen die ter beschikking staan van het CGVS. Het is echter niet verwonderlijk dat een generaal in het Angolese leger de nodige discretie koestert en dit dan ook waarborgt in zijn (digitaal) handelen. Verzoeker kan louter toevoegen dat S.B. zich generaal liet noemen door zijn persoon, waaronder de moeder van verzoekster, en dat verzoekster om die reden ook naar hem verwijst als generaal S.B.. Echter heeft ze hem nooit een militair uniform zien dragen en kan ze ook niet concreet zeggen wat zijn taken binnen het Angolese leger of politieapparaat zouden zijn.

3. *Tegenpartij meent dat verzoekster kan terugkeren naar Angola en dat zij voldoende zelfredzaam is. Tegenpartij stelt dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat verzoekster niet op eigen benen zou kunnen staan, te meer omdat zij meent dat verzoekster niets te vrezen heeft van haar vader of S.B.. Hierboven werd reeds uitgebreid in gegaan op de verschillende redenen om dewelke het asielrelaas van verzoekster wel als geloofwaardig moet worden beschouwd en de vrees tot vervolging van verzoekster als gegrond. Verder laat de persoonlijke toestand van verzoekster niet toe te besluiten dat zij voldoende zelfredzaam zou zijn om aan deze vrees tot vervolging te ontsnappen in geval van terugkeer naar haar land van herkomst. Verzoekster haalde dit zelf meermaals aan in haar verklaringen, zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het CGVS. Als zij hiernaar verwijst dan doelt zij voornamelijk op het feit dat zij in Angola op geen enkele plek veiligheid zal kennen. Hoewel haar moeder verhuisde naar de provincie Bengo, de provincie die Luanda omringt, uit vrees voor repercussies door generaal S.B. vreest verzoekster dat wanneer zij zou terugkeren naar Angola en S.B. hier achter zou komen hij haar zal opzoeken en haar zal doden of meenemen en zal dwingen om opnieuw seks met hem te hebben en een vrouw van hem te worden. S.B. is immers een machtig man die een netwerk en macht tot beschikking heeft die het netwerk van verzoekster hoogst onmachtig maakt om haar, in geval van vervolging door S.B., te beschermen. De weinige familiale en sociale contacten die zij heeft zullen geenszins in staat zijn te verhinderen dat verzoekster opnieuw aan vervolging zou worden onderworpen. Het gaat immers enkel om haar broer en haar zussen, de moeder van verzoekster en enkele vrienden via de kerkgemeenschap. Verzoekster kent verder ook niemand buiten Luanda en Bengo, en dus verder verwijderd van generaal B. heeft verzoekster niemand die haar zou kunnen opvangen teneinde te ontkomen aan haar vader en aan generaal B.. Om al deze redenen dient te worden besloten dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekster wel degelijk als geloofwaardig dient te worden beschouwd daar er geen daadkrachtige elementen zijn die het tegendeel onderbouwen. Verzoekster heeft aldus een vrees om internationale bescherming die oprecht en waarachtig is. Er dient besloten te worden dat deze vrees tot vervolging een objectief gegrond karakter heeft, daar verzoekster geen enkele bescherming of intern vluchtalternatief ter beschikking heeft dat haar aan die vervolging zou helpen ontkomen. Bij het nemen van de bestreden beslissing en na een zeer beperkt onderzoek van verzoeksters verhaal heeft tegenpartij in strijd met het zorgvuldigheidbeginsel en het beginsel van de materiële motivering als beginselen van behoorlijk bestuur haar bevoegdheid niet op correcte wijze uitgeoefend door een beslissing te nemen zonder de individuele situatie van verzoekster in haar geheel te hebben onderzocht. Het CGVS heeft daarbij nagelaten de asielaanvraag in de zin van artikel 57/6 van de wet van 15.12.1980 ernstig en volledig te onderzoeken."*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoekster heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoekster verklaarde bij verweerder dat haar oom J.L. haar hielp om het land te verlaten en dat hij later zou zijn gedood door handlangers van haar belager en verkrachter S.B..

De bestreden beslissing stelt hieromtrent:

“Zo is het opvallend dat u doorheen uw verklaringen bij DVZ niets vertelt over het overlijden van uw oom J. L., die u heeft geholpen om Angola definitief te verlaten. Nochtans zou hij overleden zijn op 30 januari 2025, ongeveer vijf maanden voor desbetreffend gesprek bij DVZ heeft plaatsgevonden, en is dit zogenaamd de directe aanleiding geweest voor het verhuizen van uw moeder en uw broer en zussen naar de provincie Bengu. Uw moeder gaat er immers van uit dat uw oom werd vermoord door bandieten in opdracht van generaal S.B., omdat u er door zijn toedoen in bent geslaagd om de generaal, en Angola in het algemeen, te ontvluchten (NPO, p. 4, 11 – 13, 16, 24; zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24 juni 2025). U tracht deze vergetelheid te onkrachten door te stellen dat u dit bij het vertellen van uw verhaal bij DVZ als onbelangrijk achtte (NPO, p. 4), **wat absoluut niet serieus te nemen is aangezien het overlijden van uw oom de kern van uw relaas op verschillende vlakken raakt en u de opdrachtgever van de moord op uw oom, namelijk generaal S.B., zelf als centrale vervolgingsactor naar voren schuift.**

U zou bovendien na de gebeurtenissen die u heeft meegemaakt drie of vier maanden, van september tot november, ondergedoken hebben gezeten bij diezelfde oom (NPO, p. 14, 20), maar vertelt hier niets over wanneer bij DVZ wordt gevraagd om uw woonplaatsen in Angola tot het moment dat u het land definitief heeft verlaten te overlopen (zie verklaring DVZ, d.d. 24 juni 2025, p. 6, vraag 10). Bovendien strookt de periode dat u bij hem zou hebben verbleven niet met de datum waarop u Angola zou hebben verlaten, namelijk 09 januari 2025. Het ene moment verklaart u dat u van september tot en met november bij hem heeft verbleven, en het andere moment verklaart u dat u de laatste nacht in zijn huis heeft doorgebracht op 09 januari 2025 (NPO, p. 14 - 15; verklaring DVZ, d.d. 24 juni 2025, p. 12, vraag 33).

Bovenstaande fundamentele omissies en inconsistenties met betrekking tot uw oom J. L., dewelke een belangrijke rol speelt in uw asielrelaas, vormen dan ook de eerste elementen die de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging ondermijnen.”

Van een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst en verklaring DVZ niet tot doel hebben een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als de moord van haar oom J.L. hierin niet zou hebben vermeld. Deze oom is in het relaas van verzoekster immers een belangrijk figuur; enerzijds omdat ze drie/vier maanden bij hem zou zijn ondergedoken, anderzijds omdat hij essentieel was voor verzoekster bij het verlaten van haar land middels een vals paspoort.

Het voorstaande geldt des te meer wegens de motivering die stelt: “Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u de overlijdensakte van uw oom J. L. te zullen doorsturen hetgeen u nalaat te volbrengen binnen de afgesproken termijn.” Van een verzoekster om internationale bescherming mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor haar zaak worden verwacht, waarbij deze in het kader van de medewerkingsplicht inspanningen moet doen om het asielrelaas met documenten te staven. Verzoekster toont niet aan ook maar enige moeite te hebben gedaan om het overlijden van haar oom (ingevolge een moord en bijgevolg maatschappelijk ook belangrijk in het land van herkomst) te staven.

Verzoekster verweert zich door te stellen dat ze bij de DVZ het overlijden van haar oom niet vermeldde omdat “zij geen bewijs kon aanbrengen alsook vanwege de onzekerheid omtrent de ware toedracht van zijn overlijden” en zij bijgevolg niet zeker was dat dit overlijden verbonden was met haar vrees tot vervolging. Het was ingevolge het aanraden van haar raadvrouw dat ze bij verweerder “wel dieper is ingegaan op het overlijden van haar oom”. Verzoeksters verweer is echter duidelijk een *post factum* constructie die ze heeft ontwikkeld om de omissie inzake de dood/moord van haar oom te vergoelijken. Dit kan niet worden aangenomen wegens het belang van deze oom in haar vluchtrelaas én het feit dat verzoekster zélf verklaarde dat ze een overlijdensakte van deze oom zou doorsturen, hetgeen ze tot op de dag van de zitting in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing heeft nagelaten.

Verder kan evenmin aangenomen worden dat verzoekster zich “simpelweg [heeft] vergist van datum” inzake de periode van verblijf bij haar oom en dat ze “het verblijf bij haar oom niet [heeft] vermeld als een van haar laatste verblijfplaatsen in Angola omdat zij hier enkel ondergedoken za”. Beide elementen zijn essentiële feiten voorafgaand aan haar vertrek en het is niet plausibel dat ze zich dienaangaande vergiste of geen

melding maakte, mede gelet op haar profiel als studente verpleegkunde die een opleiding Frans en informatica volgde.

5.1. Verzoekster voert een vrees aan ten aanzien van generaal B. wegens een gedwongen huwelijk en verkrachtingen.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent:

“Niet alleen over de nasleep van de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt in Angola, maar ook over die feiten zelf bent u tegenstrijdig in hetgeen u verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS in vergelijking met uw eerdere verklaringen bij DVZ.

U bent met name niet alleen incoherent over de chronologie van de gebeurtenissen die u ertoe hebben aangezet om Angola te verlaten, maar ook over het eigenlijke verloop van die gebeurtenissen an sich, hetgeen het doorleefde karakter en dus ook de geloofwaardigheid van uw relaas opnieuw ondermijnt.

Zo kadert u de verkrachtingen aanvankelijk binnen het huwelijk dat u werd opgedrongen door generaal B. en uw vader terwijl u het gedwongen huwelijk tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS als gevolg van de verkrachtingen plaatst. Wanneer u bij DVZ wordt gevraagd voor het uiteenzetten van de feiten die u ertoe hebben aangezet om Angola te verlaten, vertelt u immers dat generaal B. uw vader aansprak met de boodschap dat hij u leuk vond en met u wilde trouwen. Hij sprak u ook persoonlijk aan met de boodschap dat u ooit zijn vrouw zou zijn. Wanneer u dit weigerde, werd u op verschillende tijdstippen door hem verkracht. Nadien opperde uw vader dat het beter zou zijn dat het huwelijk alsnog zou plaatsvinden aangezien jullie reeds seks hadden gehad (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24 juni 2025, vraag 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelt u daarentegen dat jullie huwelijk voor de eerste keer besproken zou zijn tussen generaal B. en uw vader, nadat de verkrachtingen zouden hebben plaatsgevonden (NPO, p. 12, 18 – 21).

Bij DVZ verklaart u dat generaal B. u een eerste keer bij hem thuis benaderde met de stelling dat u ooit zijn vrouw zou worden.

Hij deed dit op een moment dat u op vraag van uw moeder spullen bij hem thuis ging ophalen voor het avondeten. Uw moeder werkte als huishoudster voor de generaal, maar was niet aanwezig toen u de spullen daar ging ophalen (vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24 juni 2025, vraag 3.5) Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS meent u dan weer dat een huwelijk nooit ter sprake is gekomen tussen jullie beide. U bent zelf in totaal drie keer persoonlijk in contact gekomen met de generaal waarvan hij u de eerste keer bij hem thuis benaderde met de stelling dat u hem alles kon vragen (zoals een nieuwe telefoon of een nieuw kapsel) in ruil voor seks. Hij nam u daarbij apart terwijl uw moeder, broer en zussen in de keuken waren. De twee andere keren dat u met hem in contact zou zijn gekomen, waren wanneer de verkrachtingen zouden hebben plaatsgevonden – in zijn andere woning te Kilamba. Ook daar kwam een huwelijk nooit ter sprake. Hij wou enkel en alleen seks (NPO, p. 18 - 19, 21 – 22).

Wat betreft de verkrachtingen an sich verklaart u bij DVZ dat dit de eerste maal plaatsvond in juli 2024 nadat de generaal u kwam ophalen van school (vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24 juni 2025, vraag 3.5), maar tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat beide verkrachtingen plaatsvonden in augustus 2024. Dat u na school werd opgewacht door de bewakers van generaal B. plaatst u op het CGVS als context van de tweede verkrachting. De eerste verkrachting vond – in tegenstelling tot uw verklaringen bij DVZ – plaats wanneer u thuis aan het koken was voor u naar school vertrok en de bewakers van generaal B. daarbij uw huis binnenvielen met de boodschap dat de generaal u wou spreken (NPO, p. 14, 18 – 19, 21 – 23). Bovendien is het bijzonder opmerkelijk dat u elk van de verkrachtingen in de schoolcontext plaatst (NPO, p. 18 – 19, 21 – 22) terwijl ze in augustus zouden hebben plaatsgevonden. Uit de landeninformatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier blijkt immers dat de zomervakantie in Angola officieel op 31 juli begint, maar voor het merendeel van de leerlingen (uitgezonderd de graden die provinciale examens afleggen: 6e, 9e en 12e graad) de zomervakantie reeds eind juni van start gaat. Dit is ook het geval in 2024, het jaar waarin u uw 11e graad heeft stopgezet omwille van de door u geopperde problemen (NPO, p. 9), **wat bijgevolg de geloofwaardigheid van uw relaas nogmaals ondermijnt.**

Geconfronteerd met bovengenoemde tegenstrijdigheden meent u dat uw gedachten destijds nog niet in orde waren, maar dat u nu heeft verteld hoe alles werkelijk is verlopen. Uw advocaat beaamt uw uitspraak en

voegt eventuele taalproblemen bij DVZ toe als verklaring voor deze tegenstrijdigheden. Deze uitleg is echter niet afdoende om dergelijk essentiële tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op de kern van uw relaas, recht te zetten. Te meer daar u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS nog zei dat bij DVZ alles goed verlopen is en dat er slechts één element ontbrak, namelijk het overlijden van uw oom J. L. (zie supra) (NPO, p. 3 – 4, 24).”

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het benadrukken dat ze zich inzake de aangehaalde chronologie “ongelukkig [heeft] uitgedrukt, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen met het onnuttige verweer dat “de verklaringen bij DVZ louter chronologie ontberen”, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen door het ‘herlezen’ van de verklaringen in de CGVS-vragenlijst (“een huis” in plaats van “huis”, “tweede keer” in plaats van “twee keer”), het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking inzake het vermeende gedwongen huwelijk door verweerder wegens een incorrecte interpretatie of vertaling bij de DVZ. Dit gekunsteld en *post factum* duiden van de feiten kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten.

5.2. Bij de voorstaande vaststellingen inzake haar incoherente verklaringen voegt zich de objectieve vaststelling in de bestreden beslissing die luidt: “Tot slot is het zeer opvallend dat **generaal S.B.** nergens terug te vinden is in de bronnen die ter beschikking staan van het CGVS, te meer daar u beweert dat het een man is met heel veel invloed in Angola (NPO, p. 16, 22). Wel kon een man genaamd S. B. worden teruggevonden. Deze persoon is echter geen generaal, noch werkzaam bij de politie (NPO, p. 4, 16, 22 - 23), maar wel een prominente ondernemer in Angola.”

Verzoekster verweert zich door enerzijds te stellen “dat een generaal in het Angolese leger de nodige discretie koestert en dit dan ook waarborgt in zijn (digitaal) handelen” en anderzijds toe te voegen “dat S.B. zich generaal liet noemen door zijn persoon, waaronder de moeder van verzoekster, en dat verzoekster om die reden ook naar hem verwijst als generaal S.B.. Echter heeft ze hem nooit een militair uniform zien dragen en kan ze ook niet concreet zeggen wat zijn taken binnen het Angolese leger of politieapparaat zouden zijn”.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat het niet plausibel is dat een generaal in het Angolese leger niet zou opduiken in de zoektocht naar landeninformatie maar dat verzoekster hem wel voortdurend (ook in het verzoekschrift) identificeert als ‘generaal’ hoewel ze hem nooit in uniform heeft gezien. Dit geldt des te meer ingevolge het bestaan van een persoon met fonetisch nagenoeg dezelfde naam maar met een volledig andere maatschappelijke functie in Angola.

6. Voorstaande motieven volstaan immers om te besluiten dat verzoeksters relaas elke geloofwaardigheid ontbeert. De motivering in de bestreden beslissing inzake haar zelfredzaamheid in Angola en verzoeksters verweer dienaangaande door te verwijzen naar S.B. als “een machtig man die een netwerk en macht tot beschikking heeft die het netwerk van verzoekster hoogst onmachtig maakt om haar, in geval van vervolging door S.B., te beschermen” is gelet op de ongeloofwaardigheid van haar relaas inzake haar vermeende belager B. immers overbodig.

7. Gelet op het geheel aan de hogere vaststellingen, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS